

Stempelforpligtelsen ved Brugen af Stempelmærker; det er klart, at dersom Stempelforpligtelsen i ethvert Tilfælde kunde efterkommes ved Brugen af Stempelmærker, saa vilde den samme Ulempe kunde indtræde, som jeg før omtalte, at man kunde risikere at Følle lode deres Papirer henligge ustemplede, indtil det Dieblis, de skulde fremlægges for Retten. Det er altsaa nødvendigt at indskrænke Brugen af Stempelmærker til visse Documenter, eller ialtsald at foreskrive visse Regler for deres Benyttelse. I Enkjhedsens af, at det er meget ønskeligt at gjøre Benyttelsen af Stempelmærker saa udstrakt som muligt, har Udvalget imidlertid under Nr. 13 foreslaaet som en almindelig Regel, at det ærede Indenrigsministerium nærmere skal bestemme, hvorvidt Stempelmærker kunne benyttes udenfor de Tilfælde, der særlig omhandles i Paragraphen, og som jeg forøvrigt strax skal komme til at berøre. Man har meent, at det efterhaanden vil lykkes det ærede Ministerium at udfinde saadanne Regler med Hensyn til Benyttelsen af Stempelmærker, at de Betæneligheder, som jeg berørte, derved vilde kunne fjernes og at efterhaanden som dette maatte kunne lykkes det ærede Ministerium, vilde det ogsaa lade Benyttelsen af Stempelmærker komme tilstede i et større og større Omfang; men man har tillige meent, at det var rigtigt, foruden denne almindelige Bestemmelse, i Loven udtrykkelig at nævne nogle Tilfælde, hvor Stempelmærker skulde kunne bruges, og Meningen er da den, at de skulde kunne benyttes i alle de Tilfælde, hvor det ikke medfører nogen Betænelighed at tilstede Benyttelsen deraf. De ærede Medlemmer vilde see, at det første Tilfælde, hvor Stempelmærker skulde kunne benyttes, er til Documenter, som ere bestemte til at fremlægges i Retten, idet der jo da er en let Adgang for Retten til at kontrollere om Stempelplichten er bleven opfyldt. Fremdeles er det ogsaa uden Betænelighed at tilstede Benyttelsen af Stempelmærker, naar de samme Regler iagttages, som ere foreskrevne med Hensyn til Belæggelsen, det vil med andre Ord sige, at der meddeles en Attest af en Dyrighedsperson, eller hvis Udvalgets Fleertals Forslag antages, af Sognefogden for; at der er omgaaedes paa rigtig Maade med Stempelmærket. Der er

der næst foreslaaet, at Indenrigsministeriet skal være bemyndiget til at indrømme Bestyrelserne for Assuranceelskaber, Laanbanker eller lignende Indretninger Ret til at benytte de anordnede Stempelmærker til de af dem udfærdigede Policier og Beviser, saa og ved saadanne Mærker at frigjøre de til dem af Indretningernes Debitorer udstedte Gjældsforbivninger, idet man nemlig har meent, at ialtsald de fleste af sige Indretninger vilde være organiserede paa en saadan Maade, at deres Bestyrelser ved deres Sammensætning vilde frembyde saamegen Garanti, at Indenrigsministeriet uden stor Betænelighed vil kunne overlade dem denne Ret. Jeg troer, at dette er et meget vigtigt Punkt i denne Paragraph, fordi den Lettelse, som derved indrømmes disse Selskaber, maa ansees for meget hensigtsmæssig til at fremme deres Virksomhed.

S. Sags: Da jeg næsten i alle Indstillingspunkter til det foreliggende Afslut er enig med den ærede Ordfører, skal jeg indskrænke mig til at omtale et enkelt Punkt, for hvilket jeg paa Fleertallets Vegne skal tillade mig at indlægge et godt Ord, og det er det, der findes i Forslaget under Nr. 2. Udvalgets Fleertal har ikke kunnet indsee, at det var retfærdigt, at man i visse Tilfælde kom til at betale ikke ubetydeligt Mere end den Procent, der i Almindelighed kræves ifølge Lovbdkastet som Stempelafgift; den almindelige Tækt er for 1ste Klasse $\frac{2}{3}$ pCt. og for 2den Klasse $\frac{1}{6}$ pCt., men det er kun Maximum af Summen, hvorpaa Stempelpapiret ifølge Lovbdkastet lyder, som svarer til de nævnte Procenter, saaledes at naar man kommer op til de højere Summer, kan en Mand komme til at betale ikke ubetydeligt Mere end dette Procenttal. Naar man f. Ex. er oppe ved 180,000 Rd. ved et Document af 1ste Klasse, saa kan man komme til for 100 Rd.; som en Sum overstiger 180,000 Rd., at erlægge 60 Rd., og det er det, vi ikke kunne ansee for retfærdigt. Det er muligt, at Staten vil lide Tab; jeg tør ikke sige, hvor stort det vil være, eller om den Beregning, den ærede Ordfører anførte, er rigtig eller ikke, men det, vi staae paa, er, at denne Skat, som enhver anden, skal være retfærdig,